gnat btā Magdalena ſm ſtatū peccati ꝑ acbor qđ inter ꝑtat turbatio ſignat ſtatus ei⁹ ſm ꝙ ꝑ penitētiā turbata ē ⁊ h̄ data ē nobis ad aperiendā ſpem vt ſi pctōres ſimus nō deſperem⁹ ſi iuſti ſum⁹ ꝯfidētius ſperem⁹ qꝛ q̄ tantaꝫ peccatricē ſaluauit ⁊ nos nō repellet a ſalute. vnde ſupra moab olla ſpei mee. moab interꝑtat aqua paterna ⁊ ſignificat beatā magdalenā q̄ in aq̄s deliciaꝝ carnaliū q̄ a paterna corruptiōe ꝓcedūt diu fuit nec ſolū ipa btā magdalena ſ ⁊ alij multi pctōres poſtmodū iuſtificati ſūt nobis occaſio ſpei. vñ ſequit (ecce) in euidēti ⁊ in pñti ē (alienigene ⁊c̄.) Alia lr̄a hꝫ (paleſtina ⁊ tyrus cū ethyopia) paleſtina interꝑtat os malleatoris ⁊ ſignificat guloſos ⁊ detractores q̄ ore peccāt ⁊ ſup alios lingua quaſi malleo feriūt (tyrus) interꝑtat anguſtia ⁊ ſignificat cupidos q̄b⁹ ois locus anguſtus ē ⁊ cui⁹ cor ſp in anguſtia ē ſm qđ dicit Iob. x. ſonitus terroris ſp in aurib⁹ eius ⁊ cum pax ſit ſp inſidias ſuſpicat ibi. Glo. praua mēs ſp in laboribus ē ſic bona ſp trāquilla qꝛ aut molit mala q̄ inferat aut metuit ne ſibi hoc ab alijs inferant. Señ. videt pauperem ⁊ ſuſpicat furē videt diuitē ⁊ eſtimat predonē. Ieremi. xiij. ſi pt ethyops mutare pellē ſuā ethiopia interꝑtat caligo: ⁊ ſignificat ſupbiā q̄ excecat. vñ dr̄ Eſa. xiij. Sup monteꝫ caliginoſū leuate ſignū caligo. n. ⁊ mons hñ comitātur qꝛ ex monte ſequit caligo ſicut ex deiectiōe illuminatio Nume. xxiiij. cadit ⁊ ſic aperiunt oculi eius Dicit aūt (populus ethyopū) ⁊ cōgrue qꝛ magna ē multitudo ſupboꝝ de q̄bus Soph. ij. ſ ⁊ vos ethyopes iterfecti gladio meo eritis (hij) oēs (fuerūt illic). i. in memoria dei ⁊ beate virgis ſi penitere voluerint Sap. xj. Miſereris oīm qm̄ oia potes ⁊ diſſimulas pctā hoīm ꝓpter penitentiā (Nunq̄d ſyon dicet) hoc de btā ṽgine exponit q̄ ſyon dr̄ eo ꝙ de ſyon. i. de iudeis nata ē ſicut ꝓbatū ē in pſ̄. de ipa. Virgā virtutꝭ tue e. do. ex ſyon. Itē dr̄ (ſyon) qꝛ ꝯtēplatiua erat de hac ergo dicit (Nūq̄d ſyon). i. btā ṽgo ꝯtemplās celeſtia (dicet) corde vel ore de filio ſuo (hō) ſupple (pur⁹ ē) q. d. nō credet btā ṽgo nec dicet ꝙ fili⁹ ſit purus hō. Oſee. xj. Ego deus ⁊ nō hō ⁊ ciuitatē nō igredior ſ ꝙ deus ⁊ hō vnđ de vtraqꝫ natura ei⁹ ſubiūgit (⁊ hō natus ē in ea) ecce hūanitas (⁊ ipē fundauit eā altiſſim⁹) ecce diuinitas (hō natus ē in ea) nō dicit puer ſ (hō) Iere. xxxj. Femina circundabit virū hoc dicebat ſalomō ſe ignorare. Prouerbio. xxx. Quartū qđ penitus ignoro via viri in adoleſcētia. i. in virgine (⁊ ipē) nō angel⁹ (fundauit eā). ſ. beatā virginē h̄ eſt em̄ ciuitas fundamēta hñs cui⁹ artifex ⁊ cōditor de⁹ Hebre. xj. Eccli. xxiiij. q̄ creauit me req̄e. in taber. m. (Fundauit) in virtutib⁹. ſicut ciuitatē vel templum ipa. n. fuit ciuitas ſummi dei vt ſupius dictū ē ipa templū veri ſalomōis de cui⁹ fundatiōe. iij. Reg. v. in fi. ꝓcepit rex vt tolleret lapides grādes lapides ꝓcioſos in fundamentū tēpli. i. virtutes eminētes in fundatiōe beate Marie qꝛ vt dr̄. j. Paral. xxix. neqꝫ em̄ hoi parat habitatio ſ deo (dñs) narrabit (in ſcpturis) ⁊c̄. q. d. in multis ſcpturis narrat ⁊ ꝓdicitur de btā ṽgine. ſ. (pplo͛ꝝ ⁊ ꝓncipū) Eccli. xxxviij. Narratio eoꝝ in filijs thauroꝝ. Itē Eccli. vj. In multitudine ꝓſbroꝝ ſta. ⁊ ſapie eoꝝ ex corde ꝯiunge. vt oēm narrationē eoꝝ poſſis audire ppl̄s poſſum⁹ vocare paupes ꝓphas ſic fuit amos. ꝓncipes vero ditiores ⁊ nobiliores ſicut dauid ⁊ Eſaias. vel populoꝝ. i. gentiliū qꝛ ſibillinis verſibus ē ꝓdicta ⁊ Iob q̄ gētilis fuit (⁊ ꝓncipū). i. ꝓphaꝝ ꝺ iudeis vel ꝓncipes dicunt editores ſcpturaꝝ vt ꝓphe ⁊ euangeliſte ⁊ apl̄i. ppl̄i vero expoſitores eiuſdē vt Hiero. ⁊ auguſti. ⁊ alij vel ppl̄i dicunt ſancti alij ab apl̄is ꝓncipes vō apl̄i. pſ̄. cōſtitues eos ꝓncipes ſup oēm terrā (⁊ hij) omēs (fuerūt in ea). i. ꝯcordes fuerunt in laude beate virginis in ea nō ꝯ eam vt heretici nec extra eam ſicut phi.

¶ Sicut letantiū omniū habitatio eſt in te.

7 ¶ (Sicut letantiū) Tercia pars vbi de eterna beatitudine paucis cōcludit. q. d. multa de ciuitate dei que ē ecclia dicta ſunt ſed in hoc eſt finis ⁊ cōſummatio qꝛ i eccleſia ſm ſuā ſuperiorē partem. ſ. in eccleſia triūphante eſt pfecta ⁊ eterna leticia hoc ē qđ dicit (ſicut letantiū omniū habitatio eſt in te) o tu ſyon ſuperna qđ ſic legit (habitatio oīm eſt in te ſicut letantiū). i. oīs illi q̄ habitāt in te iocūdi ſūt ⁊ vere letant ⁊ ē h̄ (ſicut) expreſſiuū ṽitatis nō nota ſimilitudinis de hac leticia. Eſa. lj. Cōſolabit dñs ſyon gaudiū ⁊ leticia inuenietur in ea. ⁊ poſt in eodē capitulo veniēt i ſyon laudātes ⁊ leticia ſempiterna ſup capita eoꝝ gaudiuꝫ ⁊ leticiā tenebūt ⁊ fugiet dolor et gemit⁹. pſ̄. adimpleb me leticia cū vul. t. hoc ē ſyon ſupna qñ te videbo facie ad faciē. Pōt exponi de btā ṽgine ſm ꝙ hūc verſum cantat eccleſia dicēs (ſicut letantiū oīm nr̄m habitatio ē in te) ſancta dei genitrix. in forti. n. munitiōe habitāt hoīes ſecuri ⁊ leti. in infirma aūt ſunt timidi. Itē in magna munitione ⁊ opulenta multi in maxima oīm ē ſpes ⁊ refugiuꝫ. Sic ad beatā virginē oīs cōfugere debent q̄ eſt turris fortiſſima et inexpugnabilis et terribilis inimicꝭ vt caſtroꝝ acies ordinata. Can. vj. Opulēta eſt virtutū ⁊ gr̄aꝝ abundantia: qꝛ gr̄a plena ⁊ in gloria plena maxima aūt ē charitatꝭ amplitudine qua oēs amplectit vñ cantat ei eccleſia ſub tuū ꝓſidiū ꝯfugim⁹ ſancta dei genitrix ⁊c̄. bene cōpetit ei qđ de filio ſuo dr̄ Deut. xxxiij. dilexit ppl̄s oīs ſancti in manu eius ꝓpter hoc hñ dicit (ſicut letantiū) qꝛ ex hijs oībus multa ē leticia hijs q̄ ad eam confugiūt Eſa. vl. Letamini cū irl̄em ⁊ exultate in ea oēs q̄ diligitis eam. Nos poſſumus ⁊ debem⁹ ei dicere illud Iudith. xv. Tu gloria hieruſalē. tu leticia iſrael tu honorificentia populi noſtri que feciſti viriliter ⁊c̄.

Pſalmus LXXXVII

Domine deus ſalutis mee in die clamaui et nocte coram te. 1

¶ Titulus (canticū. pſ̄. filijs chore in finē ꝓ melech ad reſpondendū intellectus emā iſraelite ⁊ iezraelite) In ꝓcedenti pſ̄. egit de ciuitate celeſti in iſto agit de ꝓparatione vie qua itur ad illā. ſ. de paſſionibus xp̄i ⁊ ſanctoꝝ et inuitat ad imitationē dñice paſſionis in hylaritate ⁊ concordi charitate hoc vult dicere titulus. Sciendū em̄ eſt ſicut ſupra potuit aduerti ꝙ in pſalmis illis vbi in titulo apponitur. pſ̄. ſignat ꝙ ille pſ̄. agit de oꝑatione vbi aūt apponit canticū ibi agit de ſpūali leticia vbi aūt ponit vtrunqꝫ ſicut h̄ inſinuat ꝙ de vtroqꝫ agit vñ pōt de facili mō intelligi titulus. iſte em̄ ē ſenſus eius. h̄ pſ̄. dirigit nos (i finē). i. in illā celeſtē ciuitatē de qua in ꝓcedenti pſ̄. habuim⁹ et ē (canticū pſ̄.) qꝛ monet nos ad operandū in leticia ſpūali ⁊ cantat (filijs chore). i. imitatorib⁹ paſſiōis xp̄i que debēt eſſe quaſi chorus ꝑ letam imitationē paſſionis reſpōdens ꝓceptori xp̄o q̄ ꝓmus incepit pati volūtarie ⁊ cuꝫ leticia vt nos eū in hoc imitaremur hoc ē qđ h̄ additur pro (melech ad rñdendū) melech em̄ interꝑtat chorus cantatur ergo pſ̄. iſte filijs chore (ꝓ melech). i. ꝓ choro (ad rñdendū). i. vt ipi ꝯcorditer ⁊ alacriter rñdeant ꝑ imitatōeꝫ paſſionib⁹ xp̄i. ſm qđ dicit petrus. j. Pet. ij. xp̄s paſſus eſt ꝓ nobis vobis re. exemplū vt ſe. ve. eius. ⁊ hoc eſt (intellectus eman). i. coheredū xp̄i (eman) ei interꝑtat frater e⁹ ⁊ addit (iſraelite vel iſraite.). i. aduene qꝛ illi q̄ ſunt frēs dñi ⁊ coheredes ipius xp̄i. ſunt veri iſraelite. i. ſolū deū intentionis oculo in ſuis operib⁹ ꝯſiderātes. ⁊ ſunt aduene in hoc mūdo. vñ. j. Pe. ij. Obſecro vos tanq̄ꝫ aduenas et ꝑegrinos abſtinē vos a carnalib⁹ deſiderijs ⁊ eoꝝ ē intellectus talis qꝛ intelligūt ꝙ rñdere debēt xp̄o paſſo ⁊ cōpati ei vt ꝑ multas tribulationes poſſint ꝑuenire de hac miſeria vbi ſunt aduene ad ciuitatē ſuā celeſtē ſic ergo pꝫ titulus pꝫ etiā intentio q̄ ē monere nos vt xp̄i paſſionē imitemur. Modus q̄dripartitus ē ꝓmo xp̄s loquēs in perſona ſui ꝓcat auxiliū referēs ſe ꝯtemptū ab inimicis. ſcđo dicit q̄d amici ei⁹ in paſſione fecerūt. ibi (longe feciſti) tercio oñdit quibus oꝑa ſua nō ꝓſint ibi (nūquid mortuis facies miſcđiam) quarto loquēs in ꝑſona ecclie oñdit quāta in ſuis membris ſuſtineat ibi (et ego ad te) primo ergo xp̄us orans dicit (Domine deus) forme ſerui actor (ſalutis mee) corporalis ⁊ ſpūalis. (in die) id eſt in proſperis. (clamaui) in oratione (⁊ nocte). i. in aduerſitate (coram te) id eſt in beneplacito tuo vel pro hijs impetrandis que ſunt (coram te). i. ꝓ celeſtibus ⁊ nō ꝓ terrenis vel (in die

E
De beata virgine

F
Qꝛ btā ṽgo ē fortꝭ opulēta magꝭ ⁊ maxia munitio ad ſe cōfugiētibus

Pſ. lxxxvij

Allegorice de chriſto.

A
Quicqꝫ habuit xp̄s in ſua

oꝛoẽ q̃ ſūt neceſſaria cuilibet oꝛanti.

et nocte).i.perſeuerãter ⁊ oſtendit hic xp̄s illa ꝯcurriſſe in ſua oꝛatõe que neceſſaria ſunt oſtẽdit eñ ſe oꝛare pie ꝑſeuerãter,ꝓ ſe ⁊ ad ſalutẽ:pie cū dicit (dñe deus) id ẽ potens ⁊ bon⁹ hoc ẽ fidei ꝯfeſſio qđ ẽ pietatis ad ſalutẽ cuꝫ dicit (ſalutꝫ),ꝓ ſe cū dic (mee) ꝑſeuerãter cū dicit (i die ac no.) ⁊c̃. ⁊ quia talis oꝛatio ſolet impetrare ideo concludit

2 ¶ Intret in conſpectu tuo oꝛatio mea: inclina aurem tuam ad precem meam.

¶ Intret oꝛatio m. in ꝯſpe. tuo). q.d. ex q̃ talis eſt oꝛo mea dꝫ intrare nec debet repelli ſ; qꝛ oꝛatio maximã efficaciam hꝫ ab hūilitate vñ Eccli. xxxv. Oꝛatio humiliãtis ſe nubes penetrabit humilitatẽ allegat cū ſubiungit (inclina aureꝫ tuã ad precẽ m.) cū ei dicit (inclina) precẽ innuit eſſe imã ⁊ humilẽ poſtea oñdit quare oꝛat pꝛimo qꝛ in paſſiõe multa mala ſuſtinuit anima eius vnde dicit.

¶ Quia repleta eſt malis anima mea. et vi-
3 ta mea inferno appꝛopinquauit.

¶ Quia repleta eſt malis ani. mea) Malis dico nõ culpe ſ; pene aĩa.n. xp̄i ꝯpatiẽs coꝛpi repleta eſt pena et doloꝛe vñ dixit Mathei. xxvij. Triſtis ẽ aĩa m. vſqꝫ ad moꝛ. ſecũdo oñdit ꝙ nõ tm̃ in aĩa verꝫ etiã in coꝛpe vñ penã aĩe nata ẽ penã ſuſtinuit. vñ addit ⁊ (vita mea). ſ. coꝛpalis (i inferno appꝛopinq̃uit).i. moꝛti expoſitus ſū ſicut ille q̃ ẽ in moꝛte ꝓpe infernũ ẽ poſtea oñdit ꝙ nõ tm̃ toꝛmẽta ſ; ⁊ ꝯtumelias paſſus ẽ Sap. ij. ꝯtumelia ⁊ toꝛmẽto interrogemus eũ ⁊ pꝛimo quia iudei dicebant ꝙ neceſſitate et non voluntarie moꝛiebatur vnde addit.

4 ¶ Eſtimatus ſum cum deſcendentibus i lacum factus ſum ſicut homo ſine adiutoꝛio inter moꝛtuos liber.

¶ Eſti. ſũ) a iudeis (cū deſcẽdentib⁹ in lacũ).i. ſicut vnus de illis q̃ neceſſario ⁊ inuiti deſcendũt ꝑ moꝛtẽ (in lacuꝫ).i. in ꝓfundũ inferni. talẽ eſtimabãt cū dicebãt. Matthei. xxvij. alios ſaluos fecit ſeipm̃ nõ põt ſaluũ facẽ ſc̓do qꝛ dicebãt eũ eſſe ſine adiutoꝛio dei. vñ addit (fact⁹ ſũ ſicut homo ſine adiutoꝛio). ſ. dei ꝓpter hoc dicebãt Math. xxvij. ꝯfidit in deo liberet nũc eũ ſi vult ſ; oñdit ꝙ non ita erat vt illi eſtimabãt. vñ addit (iter moꝛtuos liber) a coactõe ⁊ ita ꝑmũ fuit falſũ (liber) a pctõ ⁊ ita nõ ſine dei adiutoꝛio qđ nũqꝫ ſubtrahit̃ niſi ꝑ peccatũ ſed lꝫ ita eſſem liber. tamen eſtimatus ſum. cũ. de. in la.

¶ Sicut vulnerati doꝛmiẽtes in ſepulchꝛis
5 quoꝛum non es memoꝛ amplius et ipſi de manu tua repulſi ſunt.

¶ Sicut vulnerati) In hoc notat̃ tercia ꝯtumelia qꝛ euꝫ criminoſum eſtimauerũt (vulnerati) ei dñr illi q̃ ꝓpt̃ ſua ſcelera vulnerant̃ ⁊ occidũt̃ talẽ eſtimauerũt xp̄m ſuſpẽdẽtes eũ int̃ latrones vñ Eſaie. liij. ⁊ cū iniq̃s deputat⁹ ẽ: et iterũ iã moꝛtuũ vulnerãtes vñ Joh. xix. Unus militũ lancea latus ei⁹ apuit vñ in hinno. Quo vulneratus inſup mucrone dire lancee ⁊ dr̃ dira lancea cū tñ dicat̃ dulce lignũ dulces clauos ⁊ hoc ẽ qꝛ magna fuit crudelitas moꝛtuũ vulnerare. Quarta ꝯtumelia qꝛ dicebant ꝙ nõ reſurgeret vñ addit (doꝛmiẽtes i ſepulcris quoꝝ nõ es memoꝛ ampli⁹). ſ. vt illos tã cito ſuſcites qꝛ talẽ eũ eſtimauerunt poſuerũt cuſtodes ad ſepulcrũ ⁊ ſignauerũt lapidẽ ne diſcipuli eius furarent̃ coꝛp⁹ illi⁹ et dicerẽt euꝫ ſurrexiſſe ſic dr̃ Mathe. xxvij. In fi. et oñdit ꝙ nõ ipune tulerũt iudei iſtas ꝯtumelias qꝛ nõ ipi xp̄o ſ; ſibipis nocuerũt vñ penã coꝝ ſubiũgit (et ipi) iudei (de manu tua repulſi ſunt) qui me ſine adiutoꝛio tuo eſſe putauerũt adiutoꝛio man⁹ tue ꝑuati ſunt cadẽtes in foueã quã fecerũt. Oſtenſis contumelijs oñdit ſe paſſum eſſe toꝛmentũ moꝛtis. vnde dicit.

¶ Poſuerunt me in lacu inferioꝛi. in tene-
6 bꝛoſis et in vmbꝛa moꝛtis.

¶ Poſ. me).i. tale q̃d fecerũt mihi q̃ facto poſit⁹ ſum (in lacu inferioꝛi).i. in inferno ⁊ locũ deſcribit cū addit in tenebꝛoſis ⁊ in vmbꝛa moꝛtis) vel ſic (poſuerũt me i lacu) id ẽ in crucis toꝛculari (lacus).n. dr̃ toꝛcular vt hr̃ Mat. xij. Uineã paſtinauit hõ et fodit lacũ.i. toꝛcular. ſicut habet̃ Math. xxj. Et fodit in ea toꝛcular (inferioꝛi).i. viliſſimo toꝛmẽto hui⁹ rei typus erat ioſeph q̃ dicit Gen. xl. hic innocẽs in lacũ miſſus ſũ.i. in carcerẽ. ſilr̃ ꝑ danielẽ figuratũ ẽ hoc q̃ vt dr̃ Dañ. vj. Miſſus ẽ in lacũ leonũ (in tenebꝛoſis).i. i ſepulchꝛo qđ ſignatũ ẽ Joñ. ij. Ubi dr̃ ꝙ erat Jonas in ventre ceti trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctibus (et in vmbꝛa moꝛtis).i. i moꝛte carnis moꝛs eñ carnis vmbꝛa ẽ vere moꝛtis ſicut hui⁹ moꝛtis ẽ vmbꝛa ſomnus. vñ moꝛs xp̄i ⁊ etiã ſanctoꝝ dr̃ ſomn⁹ eo ꝙ breuis ẽ. xp̄s eñ tercia die reſurrexit ⁊ ſancti parũ afflicti in moꝛte ſtatim requiẽ intrãt eternã. Jere. xxxj. Quaſi de ſomno ſuſcitatus ſum ⁊ ſomnus me⁹ dulcis mihi oñdit aũt ꝙ nõ tm̃ moꝛteꝫ ſ; et oĩa toꝛmẽta añ moꝛtem paſſus ẽ vnde ſubiungit.

¶ Super me confirmatus eſt furoꝛ tuus: et 7
omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

¶ Sup me confir. ẽ furoꝛ. t.).i. viſus es vehemẽter ⁊ ꝑfecte irat⁹ mihi ⁊ quare (qꝛ ⁊ oẽs fluct⁹ tuos).i. oĩa toꝛmẽtoꝝ genera (induxiſti (ſup me) Joñ. ij. Oẽs gurgites tui ⁊ oẽs fluct⁹ tui ſup me tranſierunt.

¶ Moꝛaliter dicit aĩ q̃ pcĩ infirmitate ſe ſentit grauatam fuiſſe (dñe) motuẽde (de⁹) calẽde (ſalutis mee) actoꝛ datoꝛ amatoꝛ reſtitutoꝛ. zelatoꝛ ⁊ ꝯſeruatoꝛ. Act. iiij. Nõ eſt in aliq̃ alio ſalus. Eſai. xliij. ego ſum ego ſum dñs ⁊ abſqꝫ me nõ ẽ ſaluatoꝛ (in die) ꝓſperitatis (⁊ nocte) aduerſitatis (clamaui coꝛã te) qꝛ tam ex ꝓſperitate q̄ꝫ aduerſitate qñqꝫ naſcunt̃ moꝛbi aĩe q̃s a dño neceſſe ẽ curari ⁊ ido in vtroqꝫ neceſſe eſt clamare ad dñm. Eſai. xxj. Uenit mane ⁊ nox ſi queritis querite de ꝓſperitate naſcitur.

Moꝛalit̃.

B Moꝛb⁹ aĩe naſcit̃ tã ex ꝓſperitate q̄ꝫ ex aduerſitate multipliciter.

¶ Superbia Dañ. iiij. Nõne h̃ ẽ babylon ciuitas magna quam ego edificaui in roboꝛe foꝛtitudinis mee.

¶ Luxuria ⁊ homicidiũ ſimul ſicut hr̃. ij. Regũ. xj. De dauid q̃ cũ in irl̃em remãſiſſet ꝯmiſit adulteriũ cũ berſabee ⁊ homicidiũ de vria. Ezec. xvj. h̃ fuit iniq̃tas ſodome ſaturitas panis ⁊ ocium Jeremi. v. Saturaui eos ⁊ mechati ſunt et in domo meretricis luxuriabantur.

¶ Ingratitudo ⁊ dei obliuio Oſee. xiij. Adimpleti ſunt et ſaturati et eleuauerunt coꝛ ſuũ et obliti ſunt mei.

¶ Apoſtaſia. Prouerb. xxx. Tribue tm̃ victui meo neceſſaria ne foꝛte ſaciatus alliciar ad negandum.

¶ Moꝛbus autem ex aduerſitate eſt.

¶ Accidia Sapien. ij. Exiguum ⁊ cum tedio eſt temp⁹ vite noſtre.

¶ Puſillanimitatis Leuitici. xxvj. Terrebit eos ſonitus folij volantis.

¶ Suſpicio mali vt. ij. Machabeoꝝ. v. Suſpicatus ẽ rex ſocietatem deſerturos iudeos.

¶ Deſperatio. Geneſ. iiij. Maioꝛ eſt iniquitas mea q̄ꝫ vt veniam merear.

¶ Fuga. Joh. x. Uidit lupum venientem et fugit.

¶ Taciturnitas mala. Amos. v. pꝛudens in tempoꝛe illo tacebit quia tempus malum eſt.

¶ Apoſtaſia. Eccli. xxvij. ſtultus vt luna mutat̃ ⁊ poſt ſequitur. Nouiſſime ꝑuertet os ſuũ ⁊ in verbis ſuis dabit ſcandalum. Luce. viij. tempoꝛe tentationis recedunt.

¶ Furtũ ⁊ piuriũ Prouerbio. xxx. Aut egeſtate ꝯpulſus furer ⁊ piurem nomẽ dei m. (Intret in ꝯſpe. t. oꝛa. mea) ac ſi ſit quedã ꝑſona allegãs ꝓ me vñ Glo. ẽ notãda que dicit hec virtus magna pure oꝛonis h̃ notat̃ que quaſi q̃dam ꝑſona ad deũ intrat ⁊ mandatũ ꝑagit quo caro ꝑuenire neq̃t. Dicit ergo (intret ⁊c̃.) non arceat̃ vt excõicata ab eccl̃ia celi qualis ẽ oꝛo diuitũ q̃ nolũt audire paupes: vł legẽ miſc̓diam ꝑcipientẽ Prouerbio. xxviij. q̃ declinat aurẽ ſuã ne audiat legẽ oꝛo eius erit execrabilis .i. non intrabit eccleſiã celi in ꝯſpectu dei. Nõ eñ decet angelos ſanctos itroferre ꝓphanas voces nec ianitoꝛ celi lepꝛoſas oꝛationes admittit Thobias interp̄tat̃ bonus cui dicit̃. Tho. xij. Ego obtuli oꝛationẽ tuã dño. Eccli. xxxv. q̃ adorat deũ in oblectatione ſuſcipiet̃ ⁊ dep̄catio illius vſqꝫ ad nubes ꝓpinquabit oꝛo humiliãtis ſe nubes penetrabit et

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

infra nō diſcedet donec altiſſim⁹ aſpiciat hoc ē quod dicit
(Intret in cōſpe.t.) videt ei orō a dn̄o ⁊ audit.q.vox vn̄
ſequit (icli.au.t.ad precē me.) dicit ſinglarit (precē) quia
illud vnū ē petendū de q̄ Luce.x. Porro vnū ē neceſſariū
pē.vnā pecij a dn̄o q̄d aūt eū moueat ad depcandū ſub-
iungendo declarat (q: repleta ē malis aīa m.) q.d.idō de
pcor q: mala futura puideo ⁊ q̄z diſtricte iudicabit domi-
nus Iob.ix.ſi habuero quippiā iuſtū nō rn̄debo ſ meū iu
dicē depcabor.anime aūt cupidor ⁊ auaror nō ſūt reple
te bonis pn̄tibus q̄ diligūt ſ ſibi falſo ſucceſſum pmittūt
ſicut ille Luce.xij. Qui dicebat aīa habes multa bona po
ſita in annos plurimos ⁊c.ſic dicūt in corde q̄ de ſe preſu
mūt ſiue de ſcientia ſiue de ſanctitate ſiue de diuitijs de q̄
bus h̄ loquebat.Sap.ij. Venite ⁊ fruamur bonis q̄ ſunt
boni aūt replent animā ſuā malis ſicut pcipit Iere.xxxj.
Statue tibi ſpeculā pone tibi amaritudines dirige cor tu
um hoc etiā manifeſte exponit cū ſubiūgit (et vita mea in
inferno appropinquauit) nō dicit mors (ſ vita) ſi eīn dū
viuimus deſcēdimus meditādo ad infernū nō deſcende
mus illic in morte Eſa.xxxviij. Ego dixi in dimidio dierū
meor va.ad por.inferi. Iob.xxxviij. Nūquid apte ſūt ti-
bi porte mortis ⁊ oſtia tenebroſa vidiſti (eſtimatus ſum)
a meipō p timorē (cū deſcendētibus in lacū) inferni de q̄
Eſa.xxiiij. Cōgregabunt in cōgregatione vnius faſcis in
lacū ⁊ claudent ibi in carcere. Can.iiij. vadā ad montem
mirre.i.ad cumulū penar inferni (factus ſum ſicut hō ſi-
ne adiutorio) .i.cogitaui ⁊ poſui quaſi ſi eſſem in ſtatu il-
lo damnandor q̄bus nullū erit auxiliū quib⁹ dr̄ Eſaie.x.
Quid facietis in die viſitationis ⁊ calamitatis delōge ve
nientis ad cui⁹ cōfugietis auxilium ⁊ p tales cogitationes
(factus ſum inter mortuos liber) .i.ita caueo mihi a pec-
cato ⁊ veniā peto a deo q̄ in morte liber ero a culpa ⁊ tā-
dem a pena liber fuit beat⁹ Martinus q̄ dicebat diabolo
inſidiāti q̄d h̄ agis cruenta beſtia nihil in me funeſte repe
ries. Nō tamē de hac libertate pſumens extollor ſ timēs
(factus ſum ſicut vulnerati dormiētes in ſepulchris quo-
rū nō es memor amplius) .q.d.reputaui me quaſi vnum
de mortuis in peccato.quidā dormiunt vulnerati in ſepul
cris quor deus ē memor vt martyres ⁊ alij ſancti quia in
memoria eterna erūt iuſti.Gen.viij. Recordatus eſt dn̄s
Noe poſt diluuiū.ſ.tribulationū ſ eor q̄ moriunt in pec-
cato nō ē dn̄s memor amplius q: pē. perijt memoria eor
cū ſonitu.iſti etiā vulnerabunt gladio dn̄i ancipiti in iudi
cio de quo Iob.xix. Fugite a facie gladij q̄m vltor iniq̄tas
eſt gladius ⁊ tūc dormient ſomnū ſempiternū in ſepulcris
inferni.Luce.xvj. Mortuus ē diues ⁊ ſepultus in iferno
(⁊ ipſi de manu t.repulſi ſunt (manus dn̄i valida ⁊ fortis
ē ⁊ ideo q̄s pijcit de manu ſua longe pijcit.ſ.vſq3 in infer
nū q̄s aūt tenet in manu fortiter ⁊ inſepabiliter tenet Sa
pie.iij. Iuſtor anime in manu dei ſūt ⁊ nō tāget illos tor
mentū mortis vel alr (eſtimatus ſum) mal' dicit vir iuſt⁹
(cū deſcendentib⁹ in lacū) .i.reprobus ⁊ vilis. Sapien.v.
Nos inſenſati vitā illor eſtimabam⁹ inſaniā ⁊ finē illor
ſine honore (fact⁹ ſū ſicut hō ſine adiutorio) q̄ nō h3 pecu
niā adiutricē vl' poſſeſſiones videt inops.i.ſine ope vl' ad
iutorio. Nā talis nō h3 amicos ⁊ dicit (ſicut) q: in verita
te nō ē ſine adiutorio cū deū habeat adiutorē vn̄ quōcūq3
de ipō ſentiāt vl' loquāt hoies pdici illud Eſa.l. Dn̄s de
us auxiliator me⁹ ⁊ idō nō ſum ɔfuſus talis fit (liber inter
mortuos) q: i morte qn̄ pctōres trahūt ad captiuitatē in-
ferni (liber) euolat ad regnū.ij. Cor.iij. Vbi ſpūs dn̄i ibi
libertas. Itē nō ē liber inter viuos aliq̄s q: oēs debēt tri-
butū morti ſ min⁹ liberi ſunt mali q: iter pctōres quaſi in
ter mortuos viuētes pctō debēt ſemetipōs totos inferno
(eſtimat⁹ ſum) etiā ab eis ypocrita ⁊ papelardus.h̄ (ſicut
vulnerati) itus i ɔſcia gladio peccati de q̄ Eccli.xxj. Qua
ſi rūphea bis acuta oīs iniq̄tas (dormiētes) .i. quieſcētes
⁊ a meritorio ope ceſſantes (in ſepulcris) ypocriſis que ſi
cut ſepulcrū exteri⁹ nitet ⁊ intus celat putredinē ⁊ fetorē.
vn̄ Math.xxiij.dicit dn̄s Ve vobis ſcribe ⁊ phariſei ypo
crite q: ſilēs eſtis ſepulcris dealbatis q̄ de foris parēt hoi
bus ſpecioſa intus aūt plena ſūt oſſib⁹ mortuor ſic ⁊ vos
a foris q̄dē paret hō.iuſti itus aūt ple.eſ.ypocri. ⁊ iniq̄ta
te ſignāter aūt dr̄ hoc ſcribis ⁊ phariſeis q: iſtud viciū fre
quēter ē i cleric quor nō es memor ad remunerādū opa
eor q̄ bona videt. Mat.v. Attēdite ne iuſticiā ve.fa. co.
ho.vt videami ab eis alioq̄n merce.nō habet apō pa.ve.
q̄ in ce.ē.ampli⁹.q.d.iā receperūt mercedē ſuā. Mathei.
vj.⁊ ampli⁹ nihil mercedis habebūt (⁊ ipſi de manu tu.re-
pul.ſūt) h̄ p reprobationē ⁊ i futuro repellent p dānatio
nē qn̄ illis dicētibus dn̄e nōne in noie t.demonia eiecim⁹
⁊ i noie t.vtutes multas fecim⁹ dicet eis q: nūq3 noui vos
ecce imemoratio diſcedite a me q̄ opami iniq̄tatē ecce re-
pulſio ⁊ hec vba habent Math.vij. (poſuerīt me) ſ falſa
fuit poſitio (i lacu iferiori) .i.i pfundo laci lacus ē mūd⁹
aq̄ ei⁹ ſūt labiles diuitie piſces ſūt cure mūdane ſup lacū
ſunt natātes ⁊ nauigātes. Natātes ſūt actiui q: intrāt aq̄
vſq3 ad aīas eor ⁊ piſces mordēt eos. Nauigātes vo ſūt
ɔtēplatiui i pfundo aūt hui⁹ laci ſū abſorpti ⁊ ſubmerſi p
pctm̄ ſicut dr̄ in pē. Infixus ſū i limo pfundi (i tenebroſ)
ignominie (⁊ i vmbra mort) .i.i pctō i hijs ponūt viri iu-
ſti a detractorib⁹ ſ hec ē falſa poſitio in qua dn̄s pmittit
ſuos exercitari vt videat finis patiētie eor ipe vero ad h̄
(dicet) cedat tp̄s qn̄ i die iudicij vitas oībus declarabit
hoc dicit Iob.xxviij. Temp⁹ poſuit tenebris.q.d.tempe
poſitionis merita oīm ſūt occulta ⁊ quaſi i tenebris ſed ⁊
hijs tenebris poſuit tp̄s q: nō ſp durabunt ⁊ addit. ⁊ vni
uerſor finē ipe ɔſiderat.ſ.quō tpe poſitiōis execrabunt ⁊
q̄d inde cuilibet ɔcludet ſubiūgit lapidem q̄3 caliginis ⁊
vmbrā mortis diuidet torrēs a pplo pegrināte lapis cali-
ginis ē ignorātia ⁊ icertitudo ſtat⁹ (vmbra mort) ē pctm̄
q̄ iuſt a detractorib⁹ iponit pplo pegrinās ſūt iuſti q̄ nō
hn̄t h̄ manentē ciuitatē ſ futurā inq̄rūt. Heb.vl. Torrēs
ē ipetus iudicij q̄ dicet cedat tp̄s diuidet oīa iſta a ſanctis
ſ iterim dicit vir iuſtus (ſup me ɔfir.ē furor tu⁹) in pn̄ti
ciuita boni ſp ſūt i afflictiōe ⁊ labore. Iob.vj. h̄ mihi ſit cō
ſolatio vt affligens me dolore nō parcat nec ɔdicā ſmoni
bus ſancti. Hebr.xij. flagellat oēm filiū quē recipit ⁊ dicit
(ſup me) ad humiliandū me.ij. Cor.xij. Et ne magnitu-
do reuelationū extollat me dat⁹ ē mihi ſtimul⁹ carnis an-
gelus ſathane q̄ me colaphiſet (ɔfirmat⁹) .i.ſimul firma-
tus i corpe p laborē i aīa p timorē. Iob.xxxj.ſp.q.tumētes
ſup me fluct⁹ timui deū: ⁊ pōdus ei⁹ ferre nō potui: hoc ē
qd ſequit (⁊ oēs fluct⁹ t.induxi.ſup me) fluct⁹ dr̄.q.fluen-
tis ictus.ſ.q̄ verat ſ nō vulnerat imo lauat tales ſūt dn̄i p
cuſſiones. Eſa.xlviij. Iuſticia tua ſicut gurgites maris.

Longe feciſti notos meos a me. poſuerūt me abhominationem ſibi.

Tradit⁹ ſum. ⁊ non egrediebar oculi mei languerunt pre inopia.

(Lon feciſti) Scd̄a ps vbi oñdit q̄d amici ei⁹ in paſſione
fecerūt q̄dā ei fugerūt timore vn̄ dicit (longe feciſti notos
meos a me) Mathe.xxvj. Tūc diſcipuli oēs relicto eo fu
gerūt q̄dā fugerūt corde etiā q: illū pctōrem putauerunt
vn̄ dicit (poſuerūt me abominationē ſibi) Iob.xix. Stul
ti q̄3 deſpexerūt me q̄dā aūt tradidit eū.ſ.iudas.vn̄ dicit:
(tradit⁹ ſum) a diſcipulo Luce.xxij. Iuda oſculo filiū ho
minis tradis ⁊ oñdit quare ita dereliq̄rūt eū. Prima eni3
fuit q: nō oſtendebat potentiā ſuā.vn̄ dicit (⁊ nō egredie
bar) .i.nō ɔpalabā exteri⁹ q̄m deus erā. Abac.iij. Cornua
in manib⁹ ei⁹.ſ.cornua crucis ibi abſcōdita ē fortitudo e⁹
Eſa.xlv. Vere tu es de⁹ abſcōditus. Scd̄a cauſa fuit defe
ctus fidei in ipīs vn̄ dicit (oculi mei) .i.apli q̄s diligebam
ſicut hō diligit oculos ſuos (languerunt) ⁊ infirmati ſunt
(p̄ inopia) fidei.econtra dicitur Iaco.ij. Diuites in fide
⁊ heredes regni.quid inter hec fecerit oñdit quia.ſ.ad de-
um recurrit.vnde dicit.

Clamaui ad te domie tota die expādi ad te manus meas.

(Cla.ad te d.) Mat.xxvij.exclamauit voce ma͞g di.hely
hely.⁊c.⁊ infra clamans vo.ma.emi. ſpiritū ⁊ oſtendit q̄
oratio eius nō fuit vacua a bonis apibus que ex obediens

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tia patris fecit vñ dicit (tota die expandi ad te) .i.ad pce
ptū tuū (manus meas) .i.opa mea ⁊ ad lr̄am man⁹ exten
dit in cruce Eſa.lxv.extendi man⁹ me.tota die ad populū
incredulū. Romañ.x.in fi.tota die expādi man⁹ meas ad
populū nō credentē ſ ɔtradicentē mihi Prouerbio.j.Ex
tendi man⁹ meas ⁊ non fuit qui aſpiceret

Moraliter i pſona viri iuſti poſiti i tribulatione.

¶ Moraliter pōt dicere vir iuſtus in tribulatiōe poſitus
vel clauſtꝝ ingreſſus (longe feciſti) mutata fortuna (no
tos meos a me) vñ Job mutata fortuna ait. Job.xix.fra
tres meos longe fecit a me ⁊ noti mei quaſi alieni receſſe
rūt a me dereliquerūt me ꝓpinqui mei. Jere.xij. Fratres
tui ⁊ domus patris tui ⁊ ipi pugnauerūt aduerſum te. ſcʒ
obloquēdo ⁊ vituperādo factū tuū .vñ ſequit̄ (poſuerūt
me abominatiōnē ſibi) Prouerb.xxix. Abominant̄ impij
eos q̄ in recta ſunt via Prouerb.xiij. Deteſtant̄ ſtulti eos
fugiūt mala (tradit⁹ ſum ⁊ nō egrediebar) Juſtus tradit̄
a dño ad penas. Jere.xx. Seduxiſti me dñe ⁊ ſeduct⁹ ſuʒ
fortior fuiſti ⁊ inualuiſti. Job.ix. Terra tradita ē in man⁹
impij nec egredit̄ q: nō ɔtradicit volūtati dei ⁊ hui⁹ tradi
tioni.ps̄.qm̄ ego in flagel.pa.ſum. Job.vj.hec mihi ſit cō
ſolatio vt affligēs me dolore nō parcat nec cōtradicā ſer
monib⁹ ſancti. Jtē tradit̄ a ſeipō qn̄ intrat clauſtꝝ et tra
dit corpus ⁊ animā ⁊ volūtatē ſuā in poteſtate alterius ⁊
q̄ ſic ſe tradit nō ad horā ſe tradit ſicut multi q̄ in ſeculo
vna die faciūt penitentiā ⁊ alia die dimittūt vñ (nō ingre
diebar) aliq̄ tñ apoſtatātes egrediunt̄. Exo.xij. Nul⁹ no
ſtrū egredict̄ oſtiū dom⁹ ſue vſq; mane.mane ē mors viri
iuſti in qua incipit ei dies eterna q̄ noctē nō habebit vſq;
ad hoc mane nō ē egrediendū de religione vl̄ de pnia Jo
ſue.ij.q̄ oſtiū dom⁹ ſue egreſſus fuerit ſanguis ipi⁹ erit in
caput ei⁹ ⁊c̄.h̄ dictū fuit raab dom⁹ ipi⁹ raab p̄ meretric̄
ſ poſtea ſancte matrone pnia ē h̄ aūt ſūt faciēda ⁊ tolerā
da in ſpe retributiōis eterne.vñ hñ ſubdit (oculi mei) ſcʒ
affectus ⁊ itellectus (languerūt p̄ inopia) illaꝝ.veraꝝ di
uitiaꝝ ad quas habeo oc̄los leuatos ps̄.ad te leua.o.me.
q̄ ha.in ce. Deut.xxxiij.ocul⁹ iacob in terra frumēti ⁊ vini
ſ q: ſpes q̄ differt̄ affligit aiam Prouerb.xiij. Dicit (ocu
mei lan.p̄ inopia) Cañ.v. Adiuro vos ⁊c̄.ſi inueneritꝭ di
lectū vt nūcietis ei.q: amore langueo vt autēʒ a languore
iſto me ſanares ⁊ deſideriū.m.ipleres (clamaui) in oro̅e
hoc ē ɔtra eos q̄ tacēt in oro̅e.ps̄.tacui dū clamerem tota
die (ad t.) nō ad ſurda equora vl̄ ydola.i.mundi poteſta
tes Eſa.xlv.rogāt deū nō ſaluantē (clamaui) ecce intēſio
orōnis ⁊ deuotio (ad te) ecce finis ⁊ intētio (tota die) ec
ce pſeuerātia (expādi ad te man⁹ m.) ecce elemoſyna pu
ra ⁊ pia intentiōe facta q̄ dʒ eē comes orōnis Trenoꝝ.iij
Leuemus corda nr̄a ad dñm cū manib⁹ in celo.j. Timo.
ij.volo viros orare in omi loco leuātes puras man⁹. To
bie.xij. Bona ē orō cū ieiunio ⁊ elemoſyna ⁊c̄.cum dicit:
(expandi) notat largitatem ⁊ charitatem que ad omnes
debet ſe extendere.cum dicit (ad te) notat purā intētionē

10 ¶ Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici ſuſcitabunt ⁊ confitebuntur tibi.

¶ Nunq̄d mortuis) Tercia ps vbi oñdit xp̄s q̄bus nō p
ſint opa ſua lʒ.n.p oibus paſſus ſit p ſufficiētiā tamē ei⁹
paſſio nō omnibus pfuit p effectum quia non malis. vn
de dicit (Nūquid mortuis facies mirabilia) mortuis cor
pore fecit mirabilia quia quoſdam reſuſcitauit in reſurre
ctione filij.ſ mortuis corde non fecit mirabilia quia facta
nō pfuerūt eis (aut medici ſuſcitabūt) ⁊c̄.apli multos ſu
ſcitauerunt vt dr̄ Act.ix. Jn fi.dixit Petrus tabita ſurge
at illa aperuit oculos ⁊ viſo Petro reſedit vñ manifeſtū
ē q̄ hoc intelligi optet de mortuis in pctō ⁊ ſic eodem mō
exponet̄ Allegorice. ⁊ Moralit̄ ⁊ de illo mortuo pcipue i
telligit̄ ad quē dñs inuitat⁹ noluit venire. vt hr̄ Job.iiij.
dicit ergo ſic xp̄s ad patrē (Nunq̄d mortuis) .i.obſtina
tis in peccato q̄ ſe peccantes excuſant (facies mirabilia)
id ē nunquid talibus pderunt opera tua.q.d. nō ſunt au
tem quidam tales qui ſe mortuos eſſe recognoſcunt ſ di
cūt q̄ ſe ad hoc emendabūt quando ſatis in peccato vixe
runt contra quos bene ſubiūgit (aut medici) nunq̄d (ſu
ſcitabunt) iſtos mortuos (⁊) ſuſcitati (confitebunt̄ tibi)
medicos poſſumus intelligere ſm̄ Glo. vel malos vel bo
nos ſunt eñ mali medici.ſ.ſapientes hui⁹ ſeculi q̄ mortu
os in peccato deliniūt impunitatē vel ſaltē longam vitaʒ
pmittēdo ⁊ hoc cōcordat hebraice veritati que habet (gi
gantes) vbi nos habemus (medici) ⁊ gigantes ſunt ſapi
entes mundi alti in ſupbia magni in terra ⁊ hij nō ſuſcita
bunt a pctō mortuos boni vero medici ſiue gigātes ſunt
boni plati ⁊ p̄dicatores q̄ alti in ſciētia magni in vita for
tes in ope viuētes poſſunt regere ⁊ curare ſ nō mortuos
ſuſcitare q̄ ſolius grē dei eſt vñ Joh.vj. Nemo venit ad
me niſi pr̄ me⁹ traxerit eū de hijs ergo dicit (aut medici)
ſiue boni ſiue mali nūquid (ſuſcitabūt ⁊) ſuſcitati (cōfite
bunt̄ tibi) .q.d.nō. Et poſſunt dicere adhuc ⁊ ſi nō poſſuʒ
a medicis ſuſcitari vt confitear tamen dum in morte pec
cati iaceo deum laudabo ⁊ ſic placebo ei ⁊ placabo eū cō
tra hoc eſt quod ſequitur.

¶ Nunquid narrabit aliquis in ſepulchro: miſericordiam tuam: ⁊ veritatem tuam in perditione. 11

Nū.nar.a.) Erñs (in ſepulcro) pcti (miſcdiam tuā) q.d.
nō (⁊ veritatē t.in pditione) .i.in ɔuerſatione peccati.q.d.
nō ponit miſcdiam ⁊ veritatē q: h̄ ſunt vniuerſe vie dñi q̄
bus ɔmēdabilis ē de⁹ ſ miſcdia p̄cedit ad temperantiaʒ
veritatis ⁊ hec nō cōgrue narrant̄ a pctōrib⁹ iacentib⁹ in
ſepulcro ⁊ in pditione peccati vñ in ps̄.pctōri aūt dixit de
us quare tu enar.iuſ.m. poſſet ⁊ ad hoc dicere aliquis ex
ipis ⁊ ſi nō narro tamen cognoſcam v̄itatē ɔtra qđ dicit.

¶ Nunquid cognoſcentur in tenebris mirabilia tua: ⁊ iuſticia tua in terra obliuionis. 12

¶ Nūq̄d cogno.in te) Peccatoꝝ (mirabilia) opera (tua)
q.d.non (⁊ iuſticia tua) nūquid cognoſcet̄ (in terra obli
uionis) id eſt in peccato in quo obliuiſcūt̄ peccatores de
um.q.di.iſta expoſitio ſatis ē moralis. Sed adhuc poteſt Moralit̄.
alr̄ exponi moraliter vt dicat vir iuſtus (Nūquid mortu
is) ſupra dixerat (clamaui ad te domine tota die expandi
ad te man⁹ meas) qđ de oratione iuncta operibus miſeri
cordie expoſuim⁹ que duo debemus facere inſtanter aſſi
due (tota die) huius vite q: poſt diem iſtam nō licebit no
bis aliquid facere ⁊ ſi orauerimus vt a penis ſi in eis ſim⁹
liberemur non exaudiemur. Joh.ix. Me oportet opera
ri opera eius qui me miſit donec dies eſt venit nox quan
do nemo poteſt operari hoc innuit cum dicit (clamaui et
tota die expandi ad te man⁹ meas) q: nunq̄d mor.fa.mi
ra.aut medici ſuſci.⁊c̄.) q.d.nō facies mirabilia opera mi
ſericordie tue mortuis cum ad te pre dolore tormenti cla
mabunt ſicut diues petens guttam aque exauditus ē Lu
ce.xvj. Nec medici quantūcūq; ſapiētes ſuſcitabūt mor
tuos vt ad hanc vitam redeant vt confiteant̄ tibi pecca
ta ⁊ opera faciant penitētie ꝓpter hoc dicit Eccles.ix.qđ
cunq; poteſt manus tua inſtāter operare. quia nec opus
nec ratio nec ſcientia nec ſapiētia erūt apud inferos quo
tu ꝓperas. Eſai.lv. Querite dñm dum inueniri poteſt in
uocate eū dum ꝓpe eſt. Nec credat aliquis q̄ etiā laudā
do deum poſſit ipetrare poſt mortē q: nō ita erit vñ ſbiū
git (nūq̄d narrabit aliq̄s i ſepulcro miſcdiaʒ t. ⁊ v̄ita.tuā i
pditiōe) nō ps̄.nō mor.lau.te dñe neq; oēs q̄ deſ.i infernū
imo poti⁹ deū blaſphemabūt vñ Apoc.xvj. Jn fi.blaſphe
mauer̄t hoies deū ꝓpt̄ plagā grādinis q: mag̃ facta ē vehe
mēter. Glo.i inferno poſiti q̄uis ſciāt ſe p merito puniri
dolebūt tñ q̄ de⁹ tantā potentiā hʒ q̄ eis plagas inferat
⁊ hoc ē blaſphemia. Jtē in ſepulcro poſiti mortui nō nar
rāt dei miſcdiam ſ caſu ſuo narrāt dei iuſticiā quam tūc
ſentiūt ⁊ dicūt illđ Eccli.xxxviij. Memor eſto iudicij mei
ſic erit ⁊ tuū mihi heri ⁊ tibi hodie.i pditiōe aūt eterne pe
ne nō narrāt v̄itatē dei q: de ipa dolent ⁊.j. Reg.ij.dr̄ im
pij in tenebris cōticeſcent. ſ.a laude dei ſ nō blaſphemia
vt dictum eſt. hec autē merito euenient q: hic ignorauer̄t
dei miſcdiaʒ ⁊ veritatē.i.ſe ignorare oñdūt nō q̄rendo mi
ſericordiā dū fuit tp̄s miſerēdi nec timēdo iuſticiā anteq̄
fieret vnde bene ſequit̄. (Nunq̄d cognoſcent̄ i tenebris)
peccatoꝝ ⁊ iferni (mirabilia tua. ⁊ iuſticia tua.in terra ob

ſiuiōnis).i.corde peccatoris q̄ oblit⁹ eſt dei creatoris ſui. q.d.nō cognoſcent̃ ⁊ iō ignorantes pibunt. Job.iiij.quia null⁹ intelligit ineternū pibunt. Eſa.v. ꝓpterea duct⁹ ē populꝰ meus captiu⁹ q꞉ nō habuit ſcientiā.mirabilia aūt dicit q̄tum ad miam dei q̄ mirabilis eſt.p̄s.mirificauit miſericordiā ſuā mihi in ciuitate munita꞉⁊ alibi.mirifica miſericordias tuas.ibi require quō mia dei mirabil' ē ⁊ in peccatorib⁹ ⁊ in iuſtis.vñ nō dicit h꞉nō erunt mirabilia in tenebris ſ; dicit ꝙ nō cognoſcent̃.q꞉ ſicut dicit Joh.j.lux in tenebris lu.⁊ tene.e.nō cōpre.ſup illo verbo (aut medi.ſuſcitabūt) Notanda eſt diſtinctō.q꞉ ad l'ram Eccli.xxxviij. Honora medicum ꝓpter neceſſitatem. Bonus medicus multipliciter.

D Medic⁹ bonus ⁊ malus multiplex.

¶ Deus pater. Job.v. Ipſe vulnerat ⁊ medet̃ percutit ⁊ ſanat.
¶ Xp̄s. Mat.ix. Non eſt opus valentib⁹ medicus.
¶ Sp̄uſſanct⁹. Hiere.viij. Nunq̄d non eſt reſina in galaad aut medicus non eſt ibi.
¶ Angel⁹. Tobie.xj.dixit raphael ad thobiā꞉.lini ſup oculos eius.
¶ Euangeliſta. Col.iiij.ſalutat vos lucas medicus
¶ Theologus. Eſa.iij.nō ſum medic⁹ ⁊ in domo mea non eſt panis.
¶ Zelator animarū. Hiere.viij. Nūq̄d reſina nō eſt in galaad aut medicus non ē ibi.
¶ Cōfeſſor. Eccli.xxxviij. Impingua oblationē ⁊ da locū medico.i.ſis ei obediens.
¶ Cōſolator. Eze.xlvij. Erūt folia ei⁹ in medicinā.i.v̄ba in ꝯſolationē. Medicus aūt malus multiplicit̃.
¶ Dyabol⁹. Sap.j.nō eſt in illis medicamentū exterminij nec inferoꝝ regnū. In vitis patrū d̄r ꝙ apparuit dyabol⁹ cuidam patri portans ampullas ⁊c̄.
¶ Magus Sap.xvij.ꝓmittebant timores ⁊ ꝑturbatōnes ſe expellere ab anima languente.
¶ Adulator. Gen̄.penul.p̄cepit ſeruis ſuis medicis vt aromatibus condirent patrem.adulatores condunt patres. id eſt p̄latos.
¶ Doctor q̄ n̄ facit q̄d docet. Lu.iiij. Medice cura teip̄m.

13 ¶ Et ego ad te domine clamaui ⁊ mane oratio mea preueniet te.

¶ Et ego ad te domine clamaui.) Quarta ps vbi enumerat q̄ xp̄s in ſuis membris ſuſtinet ⁊ ponit̃ h̄ rn̄ſio chori꞉ de qua p̄dictū eſt titulo ꝙ debent membra rn̄dere p compaſſionē ⁊ tolerantiā tribulationū capiti tribulato. xp̄us ergo q̄ prius in pſona capitis de ſua paſſione locut⁹ ē q̄ſi p̄centor h̄ in pſona mēbroꝝ rn̄det (⁊ ego) ne cū illis mortuis perirem (ad te dn̄e clamaui) q̄ potes mortuos ſuſcitare ⁊ infirmos curare.⁊ q꞉ clamorem ſequit̃ gr̄a q̄ in oratione impetrat̃ addit (⁊ mane).i.in tp̄e gr̄e (orō.m.preueniet te) venturū ad iudiciū.l; aūt eccl'ia ⁊ membra xp̄i hic gratiā habeant tn̄ multa mala ⁊ multas tribulationes patit̃ quorum primum eſt dilatio eius q̄d petit in oratione꞉ vnde dicit.

14 ¶ Ut quid domine repellis orationē meaꝫ auertis faciem tuam a me.

¶ Ut q̄d dn̄e repel. orōnē.m.) q.d.exquo gr̄am habeo cito impetrare deberē q̄d oro (vt q̄d) ergo (repel.ora.me.) q̄ repelli videt̃ dum differt̃ q̄d petit̃. differt̃ aūt vt ardentius appetat̃. Idē etiā p alia verba replicat cuꝫ addit (vt q̄d auer.fa.t.a me) q꞉ nō das q̄d volo cū nō expediat q̄d peto. Scd̄m eſt paupertas mēbroꝝ tā corpalis q̄ etiā ſpūalis.q꞉ q̄dā paꝝ hn̄t de gr̄a.vñ dicit xp̄s ꝓ corpe ⁊ mēbris

15 ¶ Paup ſū ego in laborib⁹ a iuuētute mea꞉ exaltat⁹ aūt humiliat⁹ ſum ⁊ cōturbatus.

¶ Paup ſū ego) Reb⁹ ⁊ gr̄a h̄ eſt ſcd̄m. Terciū eſt labor iō addit (⁊ in laborib⁹) ⁊ hoc a (iuuentute mea).ſ.a tēpe abel꞉tūc eñ fuit iuuent⁹ eccl'ie꞉⁊ extunc ſp fuit eccl'ia i multis tribulatiōib⁹ q̄ſi inter malleū ⁊ incudē.vñ alibi.in p̄s.ſepe expugna.me a iuuē.m. Quartū eſt varietas ⁊ mutatio fortune.vñ dicit (exalta.aūt hūi.ſū) cū eñ videt̃ eccl'ia q̄ſi in ſūmo.tūc ſurgit tribulatio q̄ ip̄aꝫ deprimit ⁊ ex hac ſeq̄t̃ ꝑturbatio꞉vñ addit (⁊ ꝯtur.) vel de exaltatiōe diuitiaꝝ q̄ date ſt̄ eccl'ie p̄t exponi (exaltat⁹) in diuitijs ⁊ potentia ſeculari (hūi.ſum).i.a ſtatu rectitudinis ſp̄ualis declinaui꞉ (⁊ cōturbat⁹) q꞉ ꝓpter diuitias amiſſa eſt multū i eccleſia pax ⁊ tranq̄llitas etiā expſſius p̄ot dici (exalta.aūt hūilia.ſum) q꞉ vñ eccl'ia videt̃ exaltata ⁊ dn̄a facta.inde facta eſt ſubiecta ⁊ ſerua.ꝓpter eñ diuitias eccl'ia facta ē ſerua p̄ncipū ⁊ tyrannoꝝ.vñ iam nō eſt in eccl'ia q̄ p̄ncipib⁹ ⁊ tyrānis mēbra eccl'ie opprimentibus ſe audeat opponere coꝙ timent oēs diuitijs ſuis. Quintū eſt flagella dn̄i.vñ addit

16 ¶ In me tranſierūt ire tue.⁊ terrores tui cōturbauerunt me.

¶ Ire.t.)...flagella tua trāſiert̃ ſup me (⁊ ter.t.ꝯtur.me.) ſc; timor caſus p pc̄tm̄꞉timor tribulatōnū grauioꝝ꞉timor futuri iudicij ⁊ eternoꝝ ſupplicioꝝ. Sextū eſt multiplex pſecutio facta ab inimicis eccl'ie.vñ dicit.

17 ¶ Circundederunt me ſicut aqua tota die.circundederunt me ſimul.

¶ Circūdederūt me) inimici.ſ.ſarraceni꞉iudei꞉heretici (ſic aqua).i.ex oīni pte ſicut aqua circūdat hoiem obturādo ei aures os ⁊ nares vt reſpirare nō poſſit.ita iſti vndiq; infeſtant eccl'iam ⁊ volunt ip̄am ſuffocare ⁊ ſubmergere ſ; h̄ eſt nauicula petri q̄ vndis tribulationū ⁊ pſecutionū cōcuti p̄ot꞉ſubmergi v̄o nō p̄ot꞉⁊ vt grauior ſit pſecutio circūdederūt me ſimul. Septimū eſt grau⁹ q꞉.ſ.ab amicis etiā tribulationē ſuſtinet.vñ ſubiungit.

18 ¶ Elongaſti a me amicū ⁊ proximū ⁊ notos meos a miſeria.

¶ Elōgaſti a me amicū ⁊ pro.amicū) Familiaritate iunctū (⁊ ꝓximū) carnali vinculo iunctū (⁊ no.meos) p viſū vel famā elongaſti (a miſeria) mea.oīs eñ relinquebant ⁊ ad h̄ relinquūt ſctōs immo etiā pſequunt̃ eos.qñ videt eos in tribulatione ꝓpter fidē xp̄i ſicut pt; in pſecutōibus martyrū. ¶ Moralr̃.hec oīa eodē mō p̄t dicere vir penitens q̄libet etiā homo ſiue p̄lat⁹ ſiue ali⁹ d; talis eſſe vt vere poſſit dicere (⁊ ego ad te dn̄e clamaui) ego nō dicit vicarius me⁹ vł cōuent⁹ me⁹ (ad te) nō ad lites ⁊ iurgia (clamaui) nō declinaui.iuxta illud. Dū tu declamas rome p̄neſte relegi.p̄s.voce mea ad do. cla.mea nō vicaria (⁊ mane) ꝯ eos q̄ dormiunt vſq; ad p̄mā (orō mea) xp̄iana ⁊ mihi vtilis non petens vltionē vel pecuniā (p̄ueniet te) iudicantē nō te miſerētē q꞉ vt d̄r in p̄s.miſcd̄ia ei⁹ p̄ueniet me Sap.xvj. Oportet p̄uenire ſolē ad bn̄dictionē tuā.p̄s.mane aſtabo tibi. Aug.turpe eſt xp̄iano ſi eū radi⁹ ſolis in lecto inueniat ocioſum. Itē (mane).i.in prima etate ex tūc eñ eñ debet hō ſe orōni ⁊ dei ſuicio aptare. Treñ.iij. Bonū eſt viro ſi portauerit iugū ab adoleſcentia ſua. Joel.ij. cōgregate puulos ⁊ ſuggentes vbera. Et notandū ꝙ multa bona legunt̃ facta in mane.

Moralr̃ i p̃ſona penitẽtꝭ vł p̃lati vł cuiuſlibꝫ alteri⁹

E Multa bona legunt̃ facta in mane.

¶ Lex data fuit. Exo.xix. Mane incaluerat ⁊ ceperūt audire tonitrua ⁊c̄.
¶ Datū fuit manna. Exo.xvj.mane ros iacuit p circuituꝫ caſtrorum.
¶ Uicti ſt̄ hoſtes iſrl'.j. Reg.xj. Saul ingreſſus ē caſtra in vigilia matutina ⁊ pcuſſit amon vſq; dū incaleſceret dies.
¶ Submerſi ſunt egyptij. Exo.xiiij. Factum eſt in vigilia matutina.
¶ Laudant auicule. Job.xxxviij. Ubi eras cum me laudarent aſtra matutina.
¶ Abſcondunt̃ fere.p̄s.ortus eſt ſol ⁊ cōgregati ſunt ⁊ i cubilibus ſuis collocabunt̃.
¶ Nox fugit. Ro.xiij.nox p̄ceſſit dies aūt appropinquauit exquo ſ; ſic clamaui (vt q̄d dn̄e repellis oratōꝫ meā) ⁊ ſupra dicta eſt vna cauſa vt.ſ.ardenti⁹ petat̃ dilatuꝫ. Sunt aūt ⁊ alie plures cāe quare repellit̃ oratio.
¶ Quia ſera vt fatuaꝝ virginū. Mat.xxv. Clauſa ē ianua nouiſſime aūt veniunt ⁊ relique virgines dicētes dn̄e dn̄e aperi nobis ⁊c̄.neſcio vos.
¶ Quia falſa. Math.vij. nō omnis q̄ dicit mihi domine

F Orō nr̃a repellit̃ a deo mltis reſpectibus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dn̄e intra. in re. celorum.
¶ Quia Excõmunicata. Prouer. xxviij. Oratio eiꝰ erit ex
¶ Quia Sordida. Eſa. j. Incẽſũ abominatio (ecrabilis
eſt mihi ⁊c. manꝰ em̄ veſtre ſanguine plene ſunt.
¶ Quia Cruenta. Luc. ix. Uis dicimꝰ vt deſcendat ignis
de celo ⁊ cõſumat illos. ⁊ ſequit̃ ꝙ dn̄s increpauit eos di
cens. filiꝰ hoīs nõ venit animas ꝑdere ſed ſaluare.
¶ Quia Inutilis. ij. Cor. xij. Propter qđ ter dn̄m roga-
ui vt diſcederet a me.
¶ Quia nimis breuis. Luc. xj. q̃ pſeuerauerit pulſans ⁊c.
⁊ infra ꝓpter improbitatẽ eiꝰ ſurget ⁊ da. ei ⁊c.
¶ Quia caret alis. ſ. elyna ⁊ ieiunio. Deut. xxxij. ſicut aq̃-
la ꝓuocans aduolandũ pullos ſuos ⁊c. Tob. xij. bona eſt
oratio cum ieiunio ⁊ elemoſina.
¶ Quia fit ꝓ indigno. Hiere. vij. Noli orare pro populo
iſto neq̃ aſſumas ꝓ eis laudem ⁊ oratiõẽ neq̃ obſiſtas
mihi q: non exaudiam te.
¶ Quia friuola Job. xxxv. Non enim fruſtra audiet deꝰ
¶ Quia Indeuota. Aug. q̃ indeuotꝰ orat iudiciũ ſibi po-
ſtulat. Repellere do oiõnẽ idẽ eſt ꝙ faciẽ auertere de quo
ſubiungit (auertis faciẽ tu. a me) dn̄s auertit faciẽ malis
⁊ turpibꝰ ⁊ horribilibꝰ. Abac. j. Mundi ſunt oculi tui ne
videas malũ. Hiere. xviij. dorſum ⁊ nõ faciẽ oñdam eis in
die ꝑdicatiõis eoꝝ. ſ. in die qua peccãt ⁊ ꝑdũt aīas ſuas.
oſtendit aũt ꝙ nõ debet dn̄s ab eo faciẽ auertere cũ ſubiũ
git (paup ſum ego) hec eſt bona rõ q: Tob. iiij. dr̄. noli a-
uertere faciẽ. t. ab vllo paupere. pſ. Deſideriũ pauperũ ex
audiuit dn̄s. Non eſt aũt paup q̃ hꝫ diuitias in corde die
ac nocte. vñ de tali paupere dicit Greg. ſup Job. xxj. in fi.
in rebꝰ terrenis paup ⁊ diues q̃uis nõ pari ꝓſperitate ful
ciant̃ pari tñ anxietate turbant̃ q: qđ ille iã cũ metu hꝫ
iſte cũ anxietate appetit ⁊ q: habere nõ valet dolet. Neceſ
ſe eſt ergo eſſe pauperẽ nõ tm̄ rebꝰ ſed ſpũ: ⁊ vt libẽtiꝰ pau
pertatẽ ⁊ labores amplectamur de xp̄o veriſſime poſſumꝰ
exponere verſum iſtũ ⁊ ad exemplũ eiꝰ ea q̃ hic dicunt̃ in
nobis debemꝰ implere. Dicit em̄ nobis xp̄s (paup ſũ) ita
ꝙ nõ habeã vbi caput reclinẽ. Math. viij. (ego) cũ ponde
re dicit ego. ſ. filiꝰ dei cuiꝰ ſunt vniuerſe diuitie celeſtes et
terrene. ij. Cor. viij. ſcitis gratiã dn̄i nr̄i ihū xp̄i qm̄ ꝓpter
nos egenꝰ factꝰ eſt cũ eſſet diues: ad hoc monet nos dn̄s:
Math. xix. vade vende om̄ia q̃ habes ⁊ da paupibꝰ: ⁊ ve
ni ſequere me. ſ. paup paupem: ⁊ in eodẽ dicit Petrus do
mine ecce nos reliquimꝰ oīa ⁊ ſecuti ſumꝰ te. ſup quo di-
cit beatꝰ Bern. bene petre ⁊ nõ ad inſipientiã tibi oīa reli
quiſti q: ſequi nõ poteras oneratꝰ. ſed ſunt aliqui paupes
delicati ſicut ſt̃ ribaldi ⁊ hiſtriones in curijs magnatũ. vñ
xp̄s cũ pauptate dat nobis etiã exẽplũ pnīe ⁊ laboris: cuꝫ
ſubiungit (⁊ in laborib⁹) nõ ad horã ſꝫ ſp (a iuuen. m.) vſ-
q̃ ad mortẽ. ab hora em̄ natiuitatis ſue incepit labor eius
⁊ vſq̃ ad mortẽ durauit. vñ ecclia ſic incipit narrare paſſi
onẽ eiꝰ. vagit infans inter arta poſitꝰ pſepia ⁊c. h̃ eſt ꝯ de-
licatos iuuenes q̃ nolũt facere pniam donec ſeneſcant cũ
tñ dicat dn̄s Tren. iij. bonũ eſt viro cũ portauerit iugũ do
mini ab adoleſcentia ſua. Sũt etiã aliqui paupes ⁊ labo-
rantes ⁊ ex hoc apud hoīes habent̃ in honore ⁊ apud ſeip
ſos eleuant̃ in mente. vnde ecõtrario dicit xp̄s (exal. au.)
. i. leuatꝰ in cruce (humiliatꝰ ſum. i. vilis habitꝰ ⁊ deſpectꝰ
(⁊ humiliatꝰ). i. hũilis in corde. Phil. ij. Hũiliauit ſemet-
ipm fa. ob. vſq̃ ad mor. Itẽ (exaltatꝰ) ab hoībꝰ qñ volue
rũt eũ rapere ⁊ facere regẽ (humiliatꝰ) eſt a ſeipſo q: fugit
⁊ abſcondit ſe. Joh. vj. Itẽ (exaltatꝰ) ⁊ factꝰ magiſter ſu
per diſcipulos (humiliatꝰ) eſt lauans pedes eoꝝ. Jo. xiij.
Et cõturbatꝰ poſtmodũ in paſſiõe. i. ſimul turbatꝰ corpe ⁊
anima. Mat. xxvj. Triſtis eſt aīa mea vſq̃ ad mortẽ. nũc
anima mea turbata eſt. ita nos quanto magis exaltamur:
tanto humiliores eſſe debemꝰ. Eccli. iij. q̃to magnꝰ es hu
milia te in omnibꝰ. h̃ ꝑcipue ptinet ad xp̄i vicarios. ſ. ad p̄
latos ⁊ ꝑdicatores q̃ qñ ſup alios exaltant̃ eoipſo debent
humiliari. vñ Aug. ſubditis loquens de p̄lato ait: honore
corã deo p̄latꝰ ſit cũ timore corã deo ꝓſtratꝰ ſit pedibꝰ ve-
ſtris (⁊ cõturbatꝰ) hoc debet ſeq̃: vt lꝫ ſint apud ſe humi-
les nõ tñ alijs inutiles ſed in actiua laborẽt in qua eſt per

G
Qꝛ paupem xp̄m hũilẽ et laborãtẽ pau peres hũiles et laborãtes ſeq̃ debemꝰ.

turbatio. Lu. x. Martha mar. ſol. es ⁊ tur. er. plu. Iſtũ ver
ſum non poſſunt dicere nepotes ⁊ conſanguinei pontifi-
cũ ⁊ cardinaliũ (paup ſum ⁊c.) ſꝫ ecõtrario diues ſum ⁊ ſi
ne laboribꝰ (a iuuẽtute. m.) p̄bende em̄ eis dant̃ in cunis
nec ipſi ſunt in labore aliquo nec corporis nec anime: ꝓpt
qđ dicit pluraliter (in laboribꝰ) labor anime eſt ſtudiũ vel
ſollicitudo. labor corporis eſt arare vel alio mõ quocunq̃
operari. de talibꝰ dicit Hiere. xlviij. Fertilis fuit moab ab
adoleſcentia ſua requieuit in fecibꝰ ſuis. Moab interpre-
tat̃ ex patre ⁊ ſignificat eos q̃ ex patre pontifice deſcendũt
ꝑ cõſanguinitatẽ. iſti ſunt fertiles nõ pauperes ab adole-
ſcentia ſua: requieſcunt in fecibꝰ diuitiarũ ⁊ peccatoꝝ. nõ
laborant manibꝰ aut in ſtudio ſcripturaꝝ. ſed Soph. j. di
cit dn̄s: viſitabo ſup viros defixos in fecibꝰ ſuis. Iteꝫ qđ
ſequit̃. non poſſunt dicere (exaltatꝰ aũt hũiliatꝰ ⁊ cõturba
tus.) q: tales cũ exaltant̃ inde ſuperbi fiunt ⁊ ocioſi. q̃ au
tem hoc de ſe vere poſſet dicere bona eſſet allegatio ad im
petrandũ a domino. q: pauperes laborantes ⁊ humiles li
benter exaudit. libentius etiã exaudit eos ſi etiam ſint i tri
bulatiõe vel flagellati ab ipſo. vñ ſubiungit (in me tranſie
runt ire tue). i. diuerſas flagellationes recepi ab ira tua: ſꝫ
ira eius quoſdã ꝑcutit in p̄ſenti ad correctiõnẽ quoſdã au
tem ꝑcutere expectat in futuro ad damnationẽ ⁊ interitũ
vñ hic determinat qđ de ira in preſenti intelligit cuꝫ dicit:
(tranſierunt) in illis enim quos dn̄s amat ⁊ flagellat hic
tranſit ira dei in reprobis aũt manet. ſicut de talibus dici-
tur Joh. iij. non videbit vitam ſed ira dei manet ſup euꝫ.
de bonis autem ⁊ ira que tranſit ſup eos Naum. j. in dilu
uio pretereunte in cõſummationẽ faciet loci eius. De ma
lis do ſtatim ſubiungit: ⁊ inimicos eius perſequent̃ tene-
bre. locus dei eſt anima iuſti ſiue eccleſia que cõſũmat̃ ⁊ ꝑ
ficit̃ in diluuio. i. in abundantia pretereuntis ire. Jone. ij.
Omnes gurgites tui ⁊ fluctus tui ſup me tranſierunt. in
his aũt cito deficit homo niſi dei timorem habeat. ſicut di
cit̃ Eccli. xxvij. Si non in timore domini tenueris te inſtã
ter: cito ſubuertet̃ domus tua. vnde addit (⁊ terrores tui
contur. me) Job. iiij. Territi purgabunt̃ (circũdederunt
me) tribulationes vel (terrores circũdederũt) ad defendẽ
dum ⁊ muniendũ (ſicut aqua). i. abundanter. aqua etiaꝫ
que circuit caſtra munimentum ⁊ defenſio eſt eorũ. Exo.
xiiij. aque erant eis ꝓ muro a dextris ⁊ a ſiniſtris ⁊ quan-
do late inundant vndiq̃ obſideri caſtra non poſſunt. vñ
ad abundantiã denotandã addit (circũdederũt me ſimt̃)
ꝙ aũt obſideri non poſſet ꝓpter hoc aperit cum ſubiungit
(elongaſti a me amicum ⁊ ꝓximũ ⁊c.) ne. ſ. ad me accedẽ
tes obſiderũt me. Nõ em̄ ab alio fortiorẽ obſidionem ſu-
ſtinet homo q̃ ab amicis ⁊ notis. vñ Mich. vij. Inimici
hominis domeſtici eiꝰ. Hiero. Nõ eſt efficacior peſtis ad
nocendũ q̃ familiaris inimicus. vel ſic (circũdederũt me
inimici). ſ. demones: caro: mundꝰ (ſicut aqua) aqua mul-
tum importune ſe ingerit ⁊ circuit querens locum ymũ et
rimas. ⁊ per paruũ foramen intrat multum de aqua. Sic
tentationes valde ſunt ſubtiles ⁊ importune. ⁊ ſi homo
eis aliqđ foramen apertum dimittat: ſtatim intrant aque
vſq̃ ad animã eius ⁊ cito ſuffocant eam (circundede. me
ſimul) vt. ſ. ſi vni tentationi reſiſtã alij ſuccumbã. Jo. xix.
Simul venerũt latrones eius. Math. xij. Aſſumit ſepteꝫ
alios ſpũs nequiores ſe. circundant aũt ſimul.
¶ Propter pugnã. j. Reg. xvij. Cõgregãtes philiſtijm ago
nia in prelium cõuenerunt in ſocoth.
¶ Propter obſidionẽ. iiij. Reg. xx. Rex ſyrie ꝯgregauit om
nẽ exercitũ ſuum: ⁊ xxxij. Reges ⁊ equos ⁊ pugnabat con
tra ſamariam ⁊ obſidebat eam.
¶ Propt̃ terrorẽ. ij. Paral. xx. dictũ eſt Joſaphat venit ꝯ
te multitudo magna ⁊c. ⁊ infra Joſaphat aũt timore pter
ritus totũ ſe cõtulit ad rogandum.
¶ Propter vociferationẽ. Eſa. xvij. Ue multitudini pplo
rũ vt multitudo maris ſonantis.
¶ Propt̃ vaſtatiõeꝫ. Jud. vj. Sicut erãt in herbis cuncta
vaſtabãt: ⁊ infra. inſtar locuſtaꝝ vniuerſa cõplebãt (elon.
a me ⁊c.) h̃ pt dicẽ q̃libet iuſtꝰ in tribulatiõe ſua. Prouer.
xiiij. etiã ꝓprio ſuo paup erit odioſꝰ: amici do diuitũ multi.

h
Cõtra nepo- tes ⁊ ꝓſãgui neos pontifi cũ ⁊ cardialiũ

I
Demões cir cũdant aiam ꝓt quinq̃

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

(⁊ notos meos) Eccl.xiij.hūilis cū ceciderit expellet̄ etiam a notis (a miſeria) q̄ꝫ terribilis res eſt quā oīs ita fugiunt.felicitas aūt attrabit muſcas q̄ſi mel:ſed vere ibi ē mel ſup ſpinas.vn̄ dicit Sene.Diues quē tu felicē cunctꝫ admirantibus credis ſepe dolet:ſepe ſuſpirat multi illuꝫ comitant̄:mel muſce ſequunt̄ cadauera lupi. frumentuꝫ formice predam ſequit̄ turba iſta nō hominem.

Ps. lxxxviij

Pſalmus LXXXVIII

Miſericordias domini ineternuꝫ cantabo.

Titul⁹ (intellect⁹ etban iſraelite.) In p̄cedenti ps̄.egit de tribulatiōe eccleſie p quam timor incutit̄ ſed ne timor degeneret in deſperationē:ꝺn̄ ſequit̄ iſte ps̄.in quo agit ꝺ dei miſcdia p quā eſt ſpes.ſpes ei nō debet eſſe ſine timore nec ecōuerſo.vn̄ in Deut.xxiiij.Precipit̄ ne altera mola in pignore accipiat̄.etban interptat̄ robuſtus.Eſt ergo ſenſus tituli.hic ps̄.agens de miſcdia dei eſt (intellectus etban iſraelite) q2 ipſa dei miſcdia intelligit̄ a robuſtis q̄ in tribulatiōe non frangunt̄ ſed deū babent pre oculis et ſperant eripi ⁊ ſaluari p miam ei⁹.⁊ hoc etiā bene notat̄: q2 p̄cedens ps̄.terminat̄ p miſeriā.Iſte vo incipit a miſericordia.⁊ ex his pꝫ intentio hui⁹ pſal.q̄ eſt monere nos vt in deo ſpem habeam⁹.Mod⁹ talis eſt.q2 ſex ſunt partitiōes.Pmo de dei miſcdia ⁊ veritate ſe cantaturū ꝓmittit.Scd̄o diuerſis modis dei laudes ⁊ ei⁹ potentiā deſcribit ibi (cōfitebunt̄) Tercio ponit ꝓmiſſiōes patris de xp̄o ibi (tunc locut⁹ es) Quarto illis ꝓmiſſiōib⁹ aduerſa dicit ibi (tu vo) Quinto oñdit q̄ ꝓmiſſiōes implent̄ i carne xp̄i ibi (vſq3quo) Sexto oñdit q̄ ꝓmiſſiōes implentur etiā in mēbris nō tpaliter ſed ſpūaliter: ibi (vbi ſunt ⁊c̄.) Itaq3 ꝓbeta infirm⁹ in ſe ſed in miſcdia dei robuſt⁹: ab eadē ſic incipit (miſe.dn̄i ineter.canta.).i.laudabo. mias aūt dicit pl'alit̄ ꝓpter plures effectus miſcdie.de quib⁹ poſtea dicem⁹.vna quidē in ſe eſt dei miſcdia. ſicut ei⁹ eſſentia.ſed q2 miſericordia inuitat ad ſpeꝫ. ſpes aūt ſiue timore inutilis eſt ideo ſubiungit.

2 In generatione ⁊ generationē annunciabo veritatem tuam in ore meo.

In gene.⁊ gene.).i.corām p̄ntib⁹ ⁊ futuris vel corā patrib⁹ veteris ⁊ noui teſt.vel corā iudeis ⁊ gentib⁹ (annunciabo veritatē.t.).i.iuſticiā q̄ timorē incutit (in ore meo) nō dicit ex ore:ſed (in ore) vt notet q̄ in ore morat̄.nō tm̄ tranſit ſicut ſupra Semp laus ei⁹ in ore meo.he ſunt vniuerſe vie dn̄i miſcdia ⁊ veritas quas ſemp cogitat bō iuſtus ſperans ꝓpter pmā timens ꝓpter ſecundā.⁊ int̄ bas duas molas ſe molit ⁊ pparat voluntati diuine.Itē miſericors eſt dn̄s ꝓmittendo regna celeſtia.verax in reddendo ꝓmiſſa.⁊ hoc ſemp cantaturū ⁊ laudaturū ſe ꝓmittit ꝓbeta dicens (miſcdias dn̄i ⁊c̄.) ſecur⁹ etiā mias ⁊ veritatem cantabo.q2 de his certus ſum.

3 Qm̄ dixiſti ineternū miſericordia edificabit in celis:pparabit̄ veritas tua in eis.

Qm̄ di.).i.p ſpm̄ſcm̄ mihi reuelaſti q̄ impietate tpaliter ruente (mia ineter.edifi.in ce.).i.p celos.i.aplo's q̄ p̄dicauerūt miam dei (⁊ veritas tua) ꝓmiſſionū (pparabit̄ i eis).i.p eos: q2 ipi p̄dicando ppārabunt corda boim.ps̄. Celi enarrant glo.dei ⁊c̄.⁊ cuius rei veritas pparabit̄: oñdit cum ſubiungit.

4 Diſpoſui teſtamentū electis meis. iuraui dauid ſeruo meo vſq3 ineternū preparabo ſemen tuum.

Diſpo.).q.d.dixiſti q̄ veritas pparabit̄:⁊ hoc etiā dixiſti (diſpo.teſ.m.).ſ.nouū qđ antonomatice dicit̄ (teſtm̄) q2 in illo ē ꝓmiſſio bereditatis ⁊ q̄b⁹ diſpoſuiſti nō reprobis ꝭ (electis meis) hoc teſtamentū in morte xp̄i cōfirmatū ē Heb.ix.teſtamentū in mortuis cōfirmatū eſt.alioq̄n non dū valet dū viuit q̄ teſtat⁹ eſt.nec ſolū diſpoſui. ꝭ ⁊ prius (iuraui da.ſeruo meo) q̄đ (vſq3 ineternū pparabo ſe.t.) d ē xp̄m q̄ de te in poſteritate tua ꝭꝫ car nē naſcet̄.de hoc ſemine ⁊ abrae dictū eſt.Gen̄.xxij.in ſemine tuo bn̄dicent̄ oīs gentes ꝭ ſemen pparatū eſt ineternū: q2 xp̄us eſt rex etern⁹ cui⁹ regni nō erit finis:vn̄ de ipo q̄ eſt myſticus dd̄ verius legit̄ q̄ dicit (iuraui da.).i.xp̄o (ſeruo meo) q̄ mihi ſeruit reducēdo oues pditas ad caulas paradiſi (iuraui).ſ.ꝭ (vſq3 inet.ppara.ſe.t.).ſ.fideles in xp̄m credētes.

5 Et edificabo in generatione ⁊ generationem ſedem tuam.

Edi.in ge.⁊ ge.).i.vſq3 ineternū (ſedē.t.) ſedes xp̄i nos ſum⁹ nūc ⁊ in futuro.in nobis em̄ ſedet ⁊ ſedebit:nunc regens tūc regnans.ij.Re.vij.ſtabiliā thronū regni ei⁹ vſq3 in ſempiternū ⁊c̄.hoc de ſalomone ſeu de regno dauid ad lrām intelligi nō pōt:q2 illud regnū iā diſperſū ē ⁊ deſtructū.vn̄ neceſſe eſt q̄ de regno xp̄i intelligat̄. Iſte etiā vſus de btā v̄gine pōt exponi allegorice. Ipa ei eſt ſedes dei et xp̄i quā edificauit dn̄s in generatiōe p̄nti p grām ⁊ in generatiōe futura ⁊ eterna p gliam.Cañ.iij.Ferculū fecit ſibi rex ſalomō.iij.Reg.x.Fecit rex thronū de ebore grandē.ij Paral.ix.Fecit rex ſoliū eburneū ⁊ veſtiuit illđ auro mūdiſſimo. Itē adhuc (edificat̄ in ge.⁊ ge.) q2 ei⁹ altaria ⁊ eccleſie ꝯſtrui ⁊ pulcrificari nō ceſſant ipſa dicit Eccli.xxiiij. Qui elucidant me vitā eternā habebūt.Elucidat̄ aūt cuꝫ ei⁹ eccle vel altaria pulcriores ſunt Cū effert̄ laudib⁹. Luc.j.ecce em̄ ex hoc bea.me di.om.ge. Cū candelis ad lrām accenſis honorat̄.ꝭ nō tm̄ ꝓbete ꝭ cuilibet fideli cōueniūt maxime boī quē de multis peccatis vel de ſeculo extraxit dn̄s vt dicat (miſe.do.ineter.can.) zach.j. Reuertar ad irlm̄ in miſericordijs.Btūs Bern̄.ſeptem aſſignat mias dei ſic dicens.ſeptem in me inuenio dei mias. Prima eſt q̄ a multis pctis adhuc in ſeculo poſituꝫ me cuſtodiuit.pzima inq̄ā nō inter omnes q̄s mihi impendit ꝭ inter.vij.prima ⁊ ꝭ trib⁹ mōis occaſiōe ſubtractiōe reſiſtendi data v̄tute affectiōis ſanitate.Scd̄a miſeratio fuit expectatio ſuſtinentis q̄ tardabat vltionē q2 indulgentiā cogitabat lōganimit̄ expectās electionē p̄deſtinatiōis ſue iplere volens ⁊ q̄ nos dilexit ꝓpt̄ nimiā charitatē. Tercia miſeratio fuit q̄ ad pniam me cōuertit ꝯcutiēs cor meū ⁊ excitans vt auerteret ſuoꝝ vulnera pctoꝝ ⁊ vulnerū ſentiret dolorē terrens ⁊ deducens ad portas inferi ⁊ meliorē mihi cōſolationem inſpirans:ſpem indulgētie largiendo. Quarta mia fuit q̄ ſuſcepit miſericordit̄ penitentē.ſic em̄ ex toto indulſit:tā liberalit̄ oēm donauit iniuriā.vt iā nec damnet vlciſcendo nec ꝯfundat improperando nec min⁹ diligat imputādo. Sequit̄ mia q̄nta p quā mihi ꝯtinēdi de inceps ⁊ emendaci⁹ viuendi ꝯſtitit v̄tutē.carnē cū cōcupiſcēſcijs ſuis p̄ns ſeculū cū curioſitatib⁹ ſuis.⁊ etiā ipm cū tentatōib⁹ ſuis.cōterens ſathanā ſub pedib⁹ meis.Sexta mia eſt grā ꝓmerendi bona eterna.q̄ grā in trib⁹ maxime ꝯſtat in odio p̄teritoꝝ maloꝝ:in cōtēptu p̄ntiū bonoꝝ in deſiderio futuroꝝ. Septima mia eſt ſpes obtinēdi: tria ſi quidē deſidero in q̄b⁹ ſpes mea tota ꝯſiſtit q̄ ſūt charitas adoptiōis:veritas ꝓmiſſiōis:ptās redditiōis.ij. Thim̄.j. Scio cui credidi ⁊ certus ſum q2 in charitate nimia adoptauit me q2 verax eſt in ꝓmiſſione:⁊ potens in exhibitiōe hic eſt funicul⁹ triplex q̄ difficile rūpit̄ quē nobis a patria nr̄a in hunc carcerē dimiſſum firmit̄ obſecro teneam⁹:vt ipſe nos ſubleuet ⁊ trahat vſq3 ad cōſpectū magni dei:vſq3 hic ſunt v̄ba beati Bern̄.has mias dꝫ cantare ineternū q̄cunq3 eas cōſecutus eſt ⁊ q̄libet eas pōt cōſequi niſi per eū ſtet. Notandū aūt q̄ prius ſunt legende noſtre miſerie ⁊ poſtmodū cantāde ſunt dei miſcdie q̄ ſ̄t cōtra miſerias vnde etiā quot in nobis miſerias inuenim⁹ tot dei miſericordias flagitare ⁊ poſtea cantare debemus.

Notandū ergo q̄ multiplex eſt miſeria.

Nature.

Culpe.

Pene.

Ignorantie.

De miſeria nature. Job.xiiij.Homo nat⁹ de mulie.bre.vi.tem.re.mul.miſerijs.

De miſeria culpe. Prouer.xiiij. Miſeros ferit peccatuꝫ populos.

A Allegorice de btā v̄gine q̄ ē ſedes dei:⁊ q̄ lit̄ tripl'r eludat.

B Nō.vij.miſericordias dei ꝭꝫ bernardū

C Miſeria multiplex ⁊ q̄lr q̄libet harꝫ in mltis ꝯſiſtit.